

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Femeile Mironosițe modele de curaj, credință și evlavie

Hristos a înviat!

DANIEL Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române | Sursa: ziarullumina.ro

In Duminica a treia după Paști, numită și "Duminica Femeilor Mironosițe", prăznuim potrivit sinaxarului din Penticostar pomenirea femeilor purtătoare de miruri de mare preț care s-au dus să ungă trupul Mântuitorului în ziua Învierii Sale din morți.

Sfintele femei mironosițe, dascăli ai Bisericii prin modul lor de a fi credincioase

Această Duminică are o semnificație deosebită, întrucât ne arată că în Biserică învățăm credința vie nu numai din învățătura Sfinților Apostoli, care este fundamentală pentru toți, ci o învățăm și din pilda vieții Sfinților. De aceea, în Biserică, pe lângă Sfânta Evanghelie și Scrierile Apostolilor mai citim și Viețile Sfinților. Sfintele femei mironosițe din Evangheliile după Sfinții Marcu și Matei sunt mari dascăli ai Bisericii nu atât prin învățătura lor teologică, deoarece aceasta nu putea fi diferită de cea a Apostolilor, cât prin modul lor de a fi și de a făptui, prin modul lor de a exprima starea lor de credință și curaj, de smerenie și prețuire față de Mântuitorul Cel răstignit și înviat din morți.

Sfinții Părinți ai Bisericii, mai ales Sfântul Ioan Gură de Aur, compară prin contrast curajul femeilor mironosițe cu teama prea mare a ucenicilor lui Iisus. Pe când ucenicii Săi (viitorii Apostoli) erau adunați și încuiați în casă de frica iudeilor, dis-de-dimineață, la revărsatul zorilor, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și a lui Iosie, și Salomeea au cumpărat aromate sau miresme ca să ungă trupul Mântuitorului după tradiția iudeilor. Evanghelia după Sfântul Marcu ne arată că în sufletul acestor femei iubirea sau prețuirea față de Hristos era mai tare decât teama de primejdie, ele aveau un curaj deosebit, pe care în dimineața Învierii lui Hristos nu l-au avut ucenicii Săi.

Ungerea trupului mort cu aromate simboliza cinstirea lui

Mironosițele sunt femei credincioase care L-au admirat și L-au prețuit pe Mântuitorul Iisus Hristos, iar unele dintre ele au văzut răstigni-

rea Lui și au plâns pentru suferințele Lui. De aceea, cu multă duiosie și mult respect, dis-de-dimineață, în ziua cea dintâi a săptămânii, care urma după sâmbătă, au mers la mormântul Mântuitorului Iisus Hristos ca să împlinescă ceea ce au început să facă Iosif din Arimateea și Nicodim, care au uns cu aloe și cu smirnă trupul Mântuitorului înainte de înmormântare. Acum însă ele aduc miruri de mare preț pentru a cinsti după obicei pe Iisus Domnul Cel îngropat și, în același timp, pentru a împiedica descompunerea sau stricăciunea trupului Său.[...]

Dis-de-dimineață pe când se revărsau zorile sau pe când răsărea soarele, femeile mironosițe, înfruntând întunericul și teama că li se poate întâmpla ceva neprevăzut, întrucât mormântul fusese sigilat și păzit de către ostașii romani, se întrebau între ele: cine ne va prăvăli piatra de pe mormânt? Întrucât piatra era mare și grea, grija lor era firească. Dar Evanghelia după Sfântul Evanghelist Marcu ne spune că îndată după ce și-au exprimat această grijă sau preocupare, ridicându-și ele privirea spre locul unde se afla mormântul, au văzut piatra răsturnată. [...]Un înger al lui Dumnezeu a coborât din

cer și a răsturnat piatra de la ușa mormântului, a prăvălit-o nu ca să învieze Hristos, pentru că El înviase deja nesticând pecețile mormântului [...] ci pentru ca ele să poată vedea mormântul gol. Evanghelia după Sfântul Evanghelist Marcu ne spune că femeile mironosițe au intrat în mormântul în care a fost Iisus îngropat și acolo au întâlnit un înger îmbrăcat în veșmânt alb ca un tânăr și acesta le-a spus: "Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde l-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea." (Marcu 16, 6-7)

Ele au ieșit din mormântul Domnului cu spaimă și cu teamă multă, spune Evanghelia după Marcu, și nu au spus nimănui nimic. Iar Evanghelia după Sfântul Evanghelist Matei ne spune că pe când mergeau ele de la mormânt spre casă, Iisus Cel înviat din morți le-a întâmpinat și le-a zis: "Bucurați-vă, nu vă temeți!" (Matei 28,9). Cu alte cuvinte, dragostea lor, prețuirea lor, curajul lor și credința lor că Iisus a înviat din morți au fost răsplătite cu bucuria de-a se întâlni cu Însuși Mântuitorul Iisus Hristos Cel înviat din morți. [...]

(continuare în pagina 2)

Femeile Mironosițe - modele de curaj, credință și evlavie

(continuare din pagina 1)

Sfântul Evanghelist Matei spune că în momentul în care femeile mironosițe s-au întâlnit cu Iisus Cel înviat, El le-a spus: "Bucurați-vă. Nu vă temeți", iar ele s-au închinat Lui până la pământ și au cuprins picioarele Lui. Femeile mironosițe, apostoli către Apostoli, trimise către cei ce vor fi trimiși

Atât prin această atitudine a lor de evlavie, respect, prețuire și dragoste pentru Hristos, cât și prin faptul că au crezut fără îndoială, fără a mai pune vreo întrebare îngerului privind modul Învierii lui Hristos, femeile mironosițe au devenit învățătoare ale Bisericii, ele au devenit apostoli către Apostoli. [...] Îngerul le-a binevestit lor, iar ele au binevestit ucenicilor Mântuitorului Iisus Hristos taina mare, adevărul și bucuria Învierii lui Hristos.

De aceea, se cuvine ca în această zi a "Duminicii Femeilor Mironosițe" să ne aducem aminte de toate femeile care din timpul Sfinților Apostoli până astăzi au arătat credință, prețuire și evlavie pentru Hristos și pentru Biserica Sa.

Femeile mironosițe - modele pentru toate femeile credincioase

Femeile mironosițe sunt icoana tuturor femeilor credincioase din Biserică, femei care prin credința, curajul și jertfelnicia lor au devenit mucenite sau martire, mărturisind pe Hristos Cel răstignit și înviat, au devenit cuvioase maici în mănăstiri și harnice mame creștine în familie, care au dat naștere copiilor și i-au crescut în dreapta credință binevestind în casă, în familie, că Hristos Cel răstignit și înviat voiește să devină Viața vieții noastre, El Cel ce a biruit păcatul, iadul și moartea și ne-a dăruit arvuna vieții veșnice. Cunoaștem numele unor femei mironosițe din Noul Testament, și anume: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și a lui Iosif sau Iosie, Maria lui Cleopa, Ioana, soția lui Huza, un ispravnic al regelui Irod, Salomeea, Suzana, care au ajutat pe Mântuitorul și pe Sfinții Apostoli în lucrarea lor sfântă de propovăduire a Evangheliei. Ele au ajutat cu bani sau cu munca necesară pentru pregătirea meselor și a hainelor, adesea în călătoriile pe

care Mântuitorul și ucenicii Săi le-au făcut în Țara Sfântă. Ele sunt icoana femeilor credincioase, care susțin financiar sau cu munca lor construcția de biserici, împodobirea lor, ajutarea săracilor, a copiilor orfani, a bătrânilor, a bolnavilor. [...] Femeile mironosițe reprezintă, de asemenea, pe toate femeile care disde-diminează, la revărsatul zorilor, merg la icoana Mântuitorului Iisus Hristos și-l cer ajutor să prăvălească atâtea "pietre grele ale vieții" de pe inima sau sufletul lor. Ele reprezintă pe toate femeile care cer ajutorul lui Hristos pentru a putea crește copiii în credință, pentru a fi soții credincioase în familie și femei evlavioase în Biserică, pentru a fi purtătoare de valori ale credinței. [...] Așadar, ca femei credincioase, femeile mironosițe reprezintă, în același timp, mamele și fetele din familii, maicile și surorile din mănăstiri. Ele reprezintă, de asemenea, și pe femeile care sunt milostive cu cei îndoliați, cu cei întristați, cu cei ce sunt în pragul stricăciunii vieții din cauza păcatului și a morții sau aduc bucurie celor pe care îi ajută. [...]

Să ne ajute Bunul Dumnezeu să învățăm de la femeile mironosițe curajul de a-L căuta pe Hristos în rugăciune, credința puternică în Învierea Lui și bucuria de a ne întâlni cu El în fiecare duminică și sărbătoare în Biserica Sa, spre slava lui Dumnezeu și spre a noastră mântuire. Amin! (Sursa: ziarullumina.ro)

Ce simbolizează scoaterea Sfintei Evanghelii în mijlocul Bisericii?

Utrenia este una dintre cele șapte Laude Bisericești și reprezintă slujba „răsăritului”, momentul în care credinciosul își îndreaptă primele gânduri către Dumnezeu, după scularea din somnul nopții. Ea ne amintește de Patimile Domnului, de la miezul nopții până în ziua.

Citirea Evangheliei reprezintă momentul central al Utreniei. Duminica se citește una dintre cele 11 Evanghelii ale Învierii; în număr de 11 deoarece au fost 11 arătări și 11 apostoli, după căderea lui Iuda. Duminica este și ziua din săptămână în care se sărbătorește întotdeauna Învierea Domnului.

își exprimă evlavia și râvna de a fi prezenți în casa Domnului, încă de dimineață. După acest moment solemn, se cântă imnul „Învierea lui Hristos”.

„Învierea lui Hristos” - cântarea de bucurie a Bisericii

„Învierea lui Hristos” este imnul scris de Sfântul Ioan Damaschin și se cântă atât în timpul slujbei Utreniei Sfințelor Paști, cât și a Utreniei din duminici. Utrenia ne aduce aminte de Pătimirile îndurate de Mântuitorul de la miezul nopții, până în ziua. Înainte de citirea Psalmului 50, preotul scoate Sfânta Evang-

Preotul care citește din Sfântul Altar pericopa evanghelică îl simbolizează pe îngerul care a vestit femeilor mironosițe Învierea lui Hristos.

Scoaterea Sfintei Evanghelii spre închinare credincioșilor exprimă arătarea lui Hristos după Învierea Sa, moment în care cei prezenți

helie în mijlocul Bisericii, se închină și o sărută, după care intră în Altar, în acest timp cântându-se la strană imnul „Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat...”.

„Învierea lui Hristos” este cântarea de bucurie a Bisericii deoarece, din nemăsurată iubire pentru omul cel decăzut, Tatăl Ceresc îl trimite pe Iisus, Fiul Unic al Tatălui, să Se jertfească pe Cruce, pe Golgota. Răstignindu-Se pe Cruce, a răstignit pe ea și păcatele lumii. Învierea Sa reprezintă, așadar, biruința iubirii Lui smerite asupra păcatului, iadului și a morții.

Prin Cruce a venit bucuria în lume, iar legătura dintre Cruce și Înviere reprezintă fundamentul întregii spiritualități ortodoxe, liturgice și filocalice, pentru că Ortodoxia este, în același timp, Biserica pocăinței, a postului și a bucuriei. De asemenea, acest imn celebrăz liturgic prezenta teologică a evenimentelor mântuitoare, culminând cu Învierea Mântuitorului din morți în viața Bisericii. Astfel, credincioșii cântă: „Învierea lui Hristos văzând”, ceea ce arată deopotrivă actualitatea și realitatea Învierii în viața credincioșilor, dar și intrarea Bisericii întregi în iubirea cea veșnică a Sfintei Treimi, prin slujirea liturgică.

Marian DUMITRIU | Sursa: doxologia.ro